

SZTE hírek > Hírchívum > 2019. Október

Kutatók Éjszakája: Van-e hangja az időjárásnak?

2019. október 02.

A Kutatók Éjszakáján, szeptember 27-én interaktív foglalkozást tartott kisiskolásoknak Dr. Gulyás Ágnes biológia-földrajz szakos tanár az SZTE TTIK Éghajlattani és Tájföldrajzi Tanszékén. Az óvodások, az első és második osztályos gyerekek az időjárás és az évszakok váltakozását ismerték meg játékos formában.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

– Az ilyen interaktív foglalkozások lényege és nagy előnye, hogy a résztvevők úgy sajátítanak el bizonyos alapismereteket egy-egy területről, hogy közben végig jól érzik magukat, hiszen játszanak. Például az egyik feladatban a gyerekek szinte észrevétlenül tanultak meg eddig számukra olyan ismeretlen közmondásokat, amelyekkel az időjárással kapcsolatos ismereteiket is bővítik – tudtuk meg Dr. Gulyás Ágnestől, az SZTE TTIK Éghajlattani és Tájföldrajzi Tanszék munkatársától.

Motiváció dallal: bemelegítésként a gyerekek Dr. Gulyás Ágnes biológia-földrajz szakos tanárral együtt énekelték a *Télen nagyon hideg van, nyáron nagyon meleg van* népdalsorokat. Ezután Hópehely, Zimankó és Förgeteg néven csoportok alakultak, és innentől már – szó szerint – babra ment a játék. Először is minden csoport kapott egy-egy borítékot, benne három szóval, mint például *éget, csökken, dermesztő*, és a csoportoknak be kellett illeszteniük, hogy a négy dolog közül – *napsütés, hőmérséklet, csapadék, szél* – melyikre vonatkozik, illetve hogy a *Mit csinál?* vagy a *Milyen?* kérdésre válaszol. Habár a játék igencsak összetett volt, mindegyik csoport hibátlanul teljesítette a feladatot.

A második játékban időjárással kapcsolatos közmondásokkal ismerkedtek meg a gyerekek, mindezt úgy, hogy el kellett dönteniük, hogy a tanárnő helyesen mondja-e az adott közmondást vagy sem. Erre példa az *Egy fecske nem csinál havat*. A játék végére már annyira belejöttek a gyerekek, hogy megpróbálták értelmezni a hallottakat, és az alapján döntést hozni.

A legérdekesebb a hangjáték volt: a gyerekek ugyanis csak a fülükre és korábbi tapasztalataikra vagy emlékeikre hagyatkozhattak. Lejátszották többek között a madárcsicsergés, a hófúvás, a tücsökciripelés és a zivatar hangjait, és el kellett dönteni, hogy melyik évszakra a legjellemzőbbek a hangok. Végül pedig egy mérőeszköz segítségével kipróbálták, hogy ki fúj a legnagyobbat.

Mindhárom csapat nagyon jól teljesített, így a babok és a sok szóbeli dicséret mellé még külön oklevelet is kaptak. Az első helyen végzett csoportot tiszteletbeli meteorológus oklevéllel tüntették ki, a másik kettő csoport tagjai pedig tiszteletbeli minimeteorológus címet kaptak.